

Ειρήνη Διάδου

Mark of Cain

Μια πραγματεία πάνω στη βία. Περιουλλογή πάνω στη ζωή και το θάνατο.

Η Ειρήνη Διάδου περιδιαβαίνει την ιστορία της ανθρωπότητας για να ανασύρει μέσα από τη ζωγραφική της πραγματικά γεγονότα που ταράζουν και αφυπνίζουν. Οι πίνακές της, αφαιρετικές σκηνές ενός μακάβριου θεάτρου του παραλόγου, υπαινίσσονται απειλητικές και εχθρικές καταστάσεις, εγείροντας συναισθήματα επισφάλειας. Σε απόλυτη συνέργεια με τον αρχιτεκτονικό χώρο, την έως πρότινος εγκαταλελειμμένη αποθήκη χάρτου με τα εμφανή ίχνη φθοράς, τα έργα συνθέτουν ένα φορτισμένο ζωγραφικό περιβάλλον καθυποβάλλοντας τους θεατές.

Οι τίτλοι λειτουργούν ως τα *a priori* ερμηνευτικά εργαλεία που οδηγούν στην αποκωδικοποίηση των έργων. Ένας τάφος στα σύννεφα: με αυτόν τον στίχο του Paul Celan από τη Φούγκα του θανάτου η Διάδου ανακαλεί συνειρμικά τα ναζιστικά στρατόπεδα εξόντωσης. Η σφαγή του My Lai, τα πεδία θανάτου και η φυλακή S21 στην Καμπότζη του Pol Pot, τα παιδιά στρατιώτες/σφαγείς στη Sierra Leone και τα μικρά κορίτσια/σκλάβες του σεξ/θύματα απαγωγής των Boko Haram, οι Ισλαμιστές καμικάζι αυτοκτονίας και οι κατατρεγμένοι πρόσφυγες αποτελούν το επιπρόσθετο αρχαικό υλικό των ζοφερών θεμάτων της. Σε αυτό το ρεπερτόριο, έρχεται να προστεθεί η εξέλιξη της επιστήμης των όπλων με την παραγωγή νέων, ολοένα πιο αποτελεσματικών μέσων μαζικού αφανισμού- από την ατομική βόμβα έως τα μη-επανδρωμένα drones τελευταίας τεχνολογίας, τα γνωστά Reaper. Πολεμικές πρακτικές κυριαρχίας που αλλάζουν μορφή μέσα στον χρόνο. Εκσυγχρονίζονται για να επιφέρουν τα μέγιστα αποτελέσματα, δηλαδή τον με μιας θάνατο περισσότερων ανθρώπων.

Οι αποτρόπαιες στιγμές της ιστορίας αποτυπώνονται μεταλλαγμένες στον καμβά ως πράξη προσωπικής λύτρωσης της καλλιτέχνιδας και εξορκισμού του κακού. Βίαιες χειρονομίες που μοιάζουν να εξωτερικεύουν αυτόματα συνειδητό και ασυνείδητο, σκιαγραφούν συνθέσεις που συνειρμικά παραπέμπουν σε εκρήξεις, σκότος, αίμα, καμένη γη.

Τέχνη βαθύτατα πολιτική και κοινωνική, ενδεδυμένη με το λυρικό πέπλο και τη δυναμική πυγμή της αφαίρεσης, η ζωγραφική της Διάδου λειτουργεί εν είδει οπτικού μανιφέστου. Η έκθεση υπογραμμίζει τη διαχρονικότητα της ανείπωτης βίας, έκδηλης από τις απαρχές του κόσμου όπως υποδηλώνει η Βιβλική αναφορά του τίτλου στον Κάιν, θέτοντας ηθικά ερωτήματα γύρω από την ίδια την ανθρώπινη φύση.

Safe-Place

Η ενότητα έργων *Safe-Place* που παρουσιάζεται στον γαλήνιο χώρο του γειτονικού βιβλιοπωλείου Φωταγωγός (από τις 15 Απριλίου) λειτουργεί διαλεκτικά ως προς την εικαστική πραγματεία περί βίας. Προβάλλει μια εναλλακτική, πιο αισιόδοξη θέαση του κόσμου όπως συνάδει με την επιθυμία της Διάδου για ένα καλύτερο αύριο. Εδώ, έργα μικρών διαστάσεων, συγκροτούνται από ήρεμες χειρονομιακές πινελιές που αναπτύσσονται σε οριζόντια διάταξη. Πρόκειται για τοπία, όπως αποκαλύπτουν οι τίτλοι, με ατάραχες θάλασσες και καθαρούς ουρανούς που μοιάζουν να υπόσχονται την άφιξη στο λιμάνι, σε τόπους ασφαλείς, ήσυχους, ουτοπικούς.